

ἐπὶ τούτοις ἀνδρείον παρ' ὄντινον, ἐγὼ μὲν οὐτ' ἂν φόβην
γενέσθαι οὔτε ὄρω γιγνόμενον· ἀλλ' οἷ τε ὄξεις ὡσπερ οὐ-
τος καὶ ἀγχίνοι καὶ μνήμονες ὡς τὰ πολλὰ καὶ πρὸς τὰς
ὄργας ὄξυρροποὶ εἶσι, καὶ ἄττοντες φέρονται ὡσπερ τὰ
ἀνερμάτιστα πλοῖα, καὶ μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι φύον- b
ται, οἷ τε αὖ ἐμβριθέστεροι νωθοὶ πως ἀπαντῶσι πρὸς τὰς
μαθήσεις καὶ λήθης γέμοντες. Ὁ δὲ οὕτω λείως τε καὶ
ἀπταιστῶς καὶ ἀνυσίμως ἔρχεται ἐπὶ τὰς μαθήσεις τε καὶ
ζητήσεις μετὰ πολλῆς πραότητος, οἷον ἔλαϊοι ρεῦμα ἀψο- U
φητὶ ρέοντος, ὡστε θαυμάσαι τὸ τηλικούτον ὄντα οὕτως
ταῦτα διαπράττεσθαι.

ΣΩ. Εὖ ἀγγέλλεις. Τίνος δὲ καὶ ἔστι τῶν πολιτῶν ;

ΘΕΟ. Ἀκήκοα μὲν τοῦνομα, μνημονεύω δὲ οὐ. Ἀλλὰ
γὰρ ἔστι τῶνδε τῶν προσιόντων ὁ ἐν τῷ μέσῳ· ἄρτι γὰρ ἐν c
τῷ ἔξω δρόμῳ ἠλείφοντο ἑταῖροί τε τινες οὗτοι αὐτοῦ καὶ
αὐτός, νῦν δὲ μοι δοκοῦσιν ἀλειψάμενοι δευρο ἰέναι. Ἀλλὰ
σκόπει εἰ γινώσκεις αὐτόν.

ΣΩ. Γινώσκω· ὁ τοῦ Σουნიῶς Εὐφρονίου ἐστίν, καὶ
πάνυ γε, ὦ φίλε, ἀνδρὸς οἷον καὶ σὺ τοῦτον διηγῆ, καὶ
ἄλλως εὐδοκίμου, καὶ μέντοι καὶ οὐσίαν μάλα πολλὴν κατέ-
λιπεν. Τὸ δ' ὄνομα οὐκ οἶδα τοῦ μειρακίου.

ΘΕΟ. Θεαίτητος, ὦ Σώκρατες, τό γε ὄνομα· τὴν μέντοι d
οὐσίαν δοκοῦσί μοι ἐπίτροποὶ τινες διεφθαρκέναι. Ἀλλ'
ὄμως καὶ πρὸς τὴν τῶν χρημάτων ἐλευθεριότητα θαυμα-
στός, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Γεννικὸν λέγεις τὸν ἄνδρα. Καί μοι κέλευε αὐτὸν
ἐνθάδε παρακαθίζεσθαι.

ΘΕΟ. Ἔσται ταῦτα. Θεαίτητε, δευρο παρὰ Σωκράτη.